

Arrest

nr. 89 712 van 15 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BELLINCK, loco advocaat S. LAUKENS, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 4 augustus 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 februari 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Qarabaraq in het district Baghlan in de provincie Baghlan afkomstig te zijn. U bent een soennitische Tadjiek. U bent nooit naar school gegaan. Al van jongsaf aan werkte u samen met uw vader en uw broer M.(...) in jullie winkel waar jullie rijst verkochten. Ongeveer 3,5 jaar geleden kreeg u een conflict met een zekere mullah M.(...). Deze persoon kwam ongeveer maandelijks 20-30kg rijst bij jullie kopen. Die keer was uw vader niet in de winkel en mullah M.(...) kocht de rijst op krediet aan. Toen u dit aan uw vader vertelde werd uw vader kwaad op u. Eén maand later kwam mullah M.(...) opnieuw rijst kopen. U werd kwaad op hem omdat hij de rijst de vorige keer op krediet had gekocht. Na een discussie betaalde hij de rijst en vertrok. De winkeliers in de buurt kwamen naar u toe en vertelden u dat u met zulke mensen beter geen problemen maakt, dat hij de commandant van de Taliban is. Na dit voorval bleef u één maand thuis. Na ongeveer één maand klopten er enkele mensen op jullie deur. Uw broer hoorde dat ze Pashtu spraken en u vluchtte weg. Ze stampten de deur in en begonnen uw broer hard te slaan. Ze riepen naar uw vader en vroegen hem waar u was. U had u ondertussen bij de burens verborgen. Na twee uur werd het stil en kwam u uit uw schuilplaats. Uw burens vertelden u dat uw broer gewond was en naar het ziekenhuis was gebracht. Die nacht bleef u bij uw burens. De volgende morgen brachten ze u naar uw tante in Pule Khomri waar u nog vijf dagen verbleef. Daarna reisde u via Iran en Turkije naar Griekenland waar u ongeveer drie jaar verbleef. U reisde verder naar Italië en Frankrijk om op 4 augustus 2011 in België aan te komen. De volgende dag vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, een brief over uw broer, de taskara van uw vader, een licentie van een winkel, een doktersverslag over uw broer en drie foto's neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Vooreerst merken we op dat uw geografische kennis over uw geboorteregio eerder miniem kan worden genoemd. U verklaarde nochtans van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Qarabaraq te hebben gewoond (CGVS, p. 3). U gevraagd om wat te vertellen over uw dorp, wat er daar allemaal te vinden is, komt u niet veel verder dan te verklaren dat er huizen zijn, er een rivier is en een weg die naar Shahre Kohna (de oude stad) leidt, er zou ook een brug zijn en een berg (CGVS, p. 3). U bleek opvallend genoeg de naam van deze berg echter niet te kennen. U verder gevraagd hoe ver uw dorp is van Baghlan stad, vroeg u of er nieuw Baghlan, oud Baghlan of het centrum werd bedoeld. Er werd u om verduidelijking naar het centrum gevraagd en welke route u van uw dorp naar het centrum neemt. U verklaarde dat er eerst Shahre Khona (de oude stad), dan Shahre Jadeed (de nieuwe stad), dan Fabrika Qand (de suikerfabriek), dan Hassan Khel is en dat je daarna in Pule Khomri komt, dat dat het centrum van Baghlan is. U gevraagd naar de weg naar de nieuwe stad van Baghlan gaf u aan dat u van uw dorp naar Shahre Kohna (de oude stad) gaat en van daar de bus neemt naar Shahre Jadeed (de nieuwe stad). U beweerde dat er tussen uw dorp en Shahre Kohna (de oude stad) geen andere dorpen meer zouden liggen (CGVS, p. 4). Nochtans kan op de kaart die aan het administratief dossier werd toegevoegd worden opgemaakt dat dit duidelijk niet het geval is, dat er nog vele dorpen onderweg zijn. U gevraagd over de dorpen rond uw dorp noemt u Nawabad, Baloch Sher Mohammad, Da Molah Khal Mohammad, Qala Alawedeem en Qeshlaq Mohajera. Op de kaart die aan het administratief dossier werd toegevoegd werden Nawabad en Baloch Sher Mohammad niet teruggevonden. Met de nodige portie goede wil kan in het veel zuidelijker gelegen Mullah Khail, Da Molah Khel Mohammad worden gezien en kan in Mahjer het door u genoemde Qeshlaq Mohajera worden teruggevonden. Volgens u is de dichtstbijzijnde school in Qeshlaq Mohajera. Opmerkelijk is dat het zeer nabij gelegen Qahor Bai door u niet wordt herkend en waar volgens de kaart waarop het CGVS zich baseert bovendien een school zou zijn. Zaman Kheil beweerde u wel te kennen, maar dit situeerde u dicht bij Fabrika Qand, dat u eerder in de buurt van Baghlan stad situeerde, terwijl Zaman Kheil ten noorden van uw dorp ligt (CGVS, p. 4). U verder gevraagd naar het zeer nabij gelegen dorp Bakhtyar Baloch, bleek u dit evenmin te kennen. De iets verder, maar toch nog op zeer minieme afstand gelegen dorpen Timoryan en Shash Khal kende u eveneens niet. In Lar Khowabi Dawod meende u Lar Khawiba te herkennen en situeerde u dat op 20 minuten links van uw dorp in de richting van Shahre Kohna (CGVS, p. 16). Op de kaart die aan het administratief dossier werd toegevoegd kan worden opgemaakt dat Lar Khowabi Dawod niet links van uw dorp ligt, maar onder uw dorp en dus ten zuiden ervan.

Verder beweerde u vooreerst dat Pule Khomri de grootste stad of het grootste dorp in uw district is. U gevraagd of Pule Khomri in uw district ligt, verklaarde u van niet. U opnieuw gevraagd wat het grootste dorp is in uw district, beweerde u dat Da Molah Khel Mohammad het grootste is, dat u Baghlan stad over het hoofd ziet mag enigszins verbazen (CGVS, p. 4). U gevraagd waar de dichtstbijzijnde

kliniek is, beweerde u dat dit in Qeshlaq Mohajera is en dat er geen andere klinieken meer zijn in uw district (CGVS, p. 5). Opnieuw spreekt de kaart die aan het administratief dossier werd toegevoegd dit tegen. Hieruit kan namelijk worden geconcludeerd dat er in uw district een zevental klinieken te vinden zijn.

Ook over de etnische verscheidenheid in uw regio kan u weinig overtuigende verklaringen afleggen. U beweerde dat de meerderheid in uw regio Dari spreken, maar dat er ook Pashtuns en Hazara's zijn. U gevraagd welke Pashtun stammen er dan in uw regio zijn, bleek u hierop niet te kunnen antwoorden (CGVS, p. 3). Nochtans blijkt uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat Pashtuns zich in de meerderheid bevinden in uw district, het district Baghlan Jadid, en dat deze Pashtuns voornamelijk behoren tot de zeer gekende Ghilzai stam (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Voorts duidde u Hadji Akbar aan als gouverneur onder het Taliban regime. Dit komt niet overeen met de informatie die het CGVS hierover heeft gevonden. U bleek zich bovendien niet te herinneren in welk jaar de Taliban uit Baghlan werd verdreven. Als verantwoordelijken voor de verdrijving van de Taliban uit Baghlan duidde u Jihadi-commandanten en gewone mensen aan. U gevraagd welke Jihadi-commandanten, noemde u Bashir Khan en Amir Gul en stelt u dat ze beiden tot Jamiat behoren (CGVS, p. 10). Nochtans vond het CGVS informatie dat Bashir Khan een commandant was van Hezb-e Islami en hij met de Taliban zou hebben samengewerkt. In het licht van deze informatie valt het moeilijk in te beelden dat hij verantwoordelijk zou zijn voor de verdrijving van de Taliban. Daarenboven vond het CGVS informatie dat Amir Gul eveneens tot Hezb-e Islami zou behoren en niet tot het door u beweerde Jamiat. U beweerde dat enkel Jamiat verantwoordelijk zou zijn geweest voor de verdrijving van de Taliban, terwijl het algemeen geweten is dat een coalitie genaamd "de Noordelijke Alliantie" de Taliban heeft verdreven. Daarnaast beweert u dat momenteel enkel Jamiat in uw regio aanwezig zou zijn en dat er behalve de Taliban geen andere groeperingen zijn (CGVS, p. 10). Informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd spreekt dit nochtans tegen. In Baghlan zouden verschillende groeperingen hun macht willen uitbreiden, getuige hiervan zijn de enorme toevloed aan kandidaten uit verschillende facties die meedingen naar een zetel in de parlementaire verkiezingen van 2010. Dat u over de verschillende conflicten beschreven in het artikel niet op de hoogte zou zijn mag ten zeerste verbazen. Opmerkelijk is eveneens dat u beweert dat er in uw regio of in de hele provincie geen buitenlandse troepen aanwezig zouden zijn. U beweerde dat er vóór de Taliban buitenlanders waren, maar dat u niet wist wie dat waren en dat er nu geen buitenlanders zijn. U nogmaals gevraagd of er nu in de hele provincie Baghlan geen buitenlandse troepen aanwezig zijn, bevestigde u dit, dat er drie jaar geleden geen buitenlandse troepen waren (CGVS, p. 11). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Nederlandse troepen sinds oktober 2004 het Provincial Reconstruction Team (PRT) in handen hebben en dat de leiding van deze PRT in 2006 door Hongarije werd overgenomen. Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn mag andermaal ten zeerste verbazen. Daarnaast verklaarde u dat er in uw regio geen NGO's aanwezig zouden zijn en dat u geen weet heeft over de andere regio's (CGVS, p. 12). Nochtans beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat ook in uw district NGO's wel degelijk aan het werk zijn.

Verder is gebleken dat uw kennis over prominente figuren in Baghlan weinig overtuigend kan worden genoemd. Juma Khan Hamdard bleek u wel te kennen als gouverneur van Baghlan, u situeerde die zo'n vier à vijf jaar geleden, of misschien iets meer. Volgens u was Juma Khan Hamdard zo'n één à twee jaar gouverneur van Baghlan, terwijl uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier kan worden vastgesteld dat hij slechts zeven maanden deze functie bekleedde (CGVS, p. 11). U gevraagd waar Juma Khan Hamdard vandaan komt, beweerde u dat hij van Baghlan is, terwijl diezelfde informatie beschrijft dat hij een Pashtun is van de Wardak stam in Mazar-i Sharif en hij afkomstig is uit de provincie Balkh. U bleek bovendien niets te weten over de huidige activiteiten van Juma Khan Hamdard. Nadat hij gouverneur was van Baghlan werd hij voor een tijdje gouverneur van Jawzan en is hij sinds 2007 gouverneur van de provincie Paktia. Het mag verbazen dat u hierover niets zou weten. U gevraagd wie gouverneur was van Baghlan op het moment dat u Afghanistan verliet, beweerde u dat dit Hadji Akbar was. Volgens uw verklaringen was hij al zo'n twee jaar gouverneur (CGVS, p. 11). Dat u Hadji Akbar als gouverneur noemt op het moment dat u Afghanistan verliet is ten zeerste verbazingwekkend, daar Hadji Akbar pas op 12 januari 2009 als gouverneur werd aangesteld en u eerder beweerde dat u Afghanistan zo'n drie en een half jaar geleden, met andere woorden rond augustus 2008, zou hebben verlaten (CGVS, p. 6). Op dat moment was Hadji Akbar nog geen gouverneur, laat staan dat hij dan al twee jaar gouverneur zou zijn geweest van Baghlan. Dat u Hadji Akbar als gouverneur van uw provincie aanduidt terwijl hij het nog niet was sterkt het vermoeden dat dit ingestudeerde informatie betreft. Dat u Faqir Mohammad Mamozai ook als gouverneur van Baghlan identificeert heeft in het licht van bovenstaande slechts weinig waarde (CGVS, p. 12). Het vermoeden dat bepaalde informatie werd ingestudeerd wordt nog versterkt wanneer u met de naam Azim Hashimi werd geconfronteerd en u deze persoon niet bleek te kennen (CGVS, p. 12). Nochtans trad Azim

Hashimi in 2006 als politiechef van Baghlan op en zijn dergelijke personen toch al snel gekend. Opmerkelijk is eveneens dat wanneer u werd geconfronteerd met Abdul Rahman Sayedkheli, de huidige politiechef van Baghlan, u deze persoon niet bleek te kennen maar u wel mawlana Sayedkheli als veiligheidscommandant van Baghlan kende (CGVS, p. 13). Dat u, geconfronteerd met de volledige naam van de politiechef, deze persoon niet zou kennen is wederom bevreemdend. Verder bleek u geen enkele van de opgenoemde commandanten of Talibs te kennen. Nochtans hebben deze personen een grote invloed op de veiligheidssituatie in uw regio. Dat u bijgevolg Mamor Malang, die als tweede grootste commandant in de provincie Baghlan wordt genoemd, niet kent is opvallend (CGVS, p. 11). Eveneens bleek u Mullah Mir Muhammad, de schaduwgouverneur van de Taliban in Baghlan, niet te kennen. Over de Talib Mullah Dad-e Khuda, die zich voornamelijk met drugshandel in Baghlan bezighoudt, had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 12). Daarnaast bleek Hezb-e Islami commandant Baba Abuddin u eveneens onbekend (CGVS, p. 12). Dat u over al deze invloedrijke personen in uw regio nog nooit zou hebben gehoord mag ten zeerste verbazen. U aanvankelijk gevraagd over Bibi Ayesha bleek u deze persoon eveneens niet te kennen (CGVS, p. 11). Dat u wel commandant Kaftar kent, die één en dezelfde persoon is als Bibi Ayesha, mag dan ook verbazen (CGVS, p. 12). Dat commandant Kaftar een vrouwelijke commandant is in uw regio is op zich al opvallend en dat u haar niet onder haar echte naam zou kennen, indien u werkelijk uit deze regio zou komen, is weinig waarschijnlijk. Te meer u dan ook nog eens begint te vertellen over een dag dat u commandant Kaftar gedurende twee à drie minuten voor uw winkel had gezien.

Dat u wel op de hoogte blijkt te zijn van de aanslag op de suikerfabriek in Baghlan, maar dat u niet op de hoogte bleek te zijn van aardbevingen in uw regio mag opnieuw ten zeerste verbazen (CGVS, p. 11-12). Immers, in 2002 werd de provincie Baghlan getroffen door een verwoestende aardbeving die het leven kostte aan ongeveer 1200 mensen. Indien u werkelijk in de regio verbleef waarvan u beweert afkomstig te zijn zou u over een aardbeving met dergelijke impact moeten hebben gehoord, zelfs hebben ervaren, en dat u hiervan geen melding zou maken kan andermaal niet overtuigen. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het dossier. Daarenboven werd over de aanslag op de suikerfabriek zelfs bericht in internationale media en is het feit dat u over dit enkele feit op de hoogte zou zijn niet overtuigend genoeg om uw afkomst uit het district Baghlani Jadid aan te tonen.

De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag voorlegt vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Over uw taskara beweerde u dat u die vijf jaar geleden zelf in Pul-i Khomri heeft aangevraagd en verkregen (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt uit de vertaling dat uw taskara pas op 7/5/1390 (29 juli 2011) werd afgeleverd. De documenten die uw advocaat na het gehoor toevoegde aan het dossier bleken na vertaling ook enkele tegenstrijdigheden te bevatten. Over uw broer M.(...) beweerde u dat hij nooit naar school zou zijn gegaan (CGVS, p. 9). Het ene document beschrijft uw broer M.(...) nochtans als afgestudeerd aan de Mohammad Anwar Bismel school en het andere stelt dat uw broer in de zevende klas zat van Zabiullah Khan. De taskara van uw vader, het licentiedocument van de winkel, de foto's en het doktersverslag met betrekking tot uw broer, kunnen in het licht van bovenstaande vaststellingen geen enkele waarde meer hebben. Zoals daarenboven blijkt uit informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, zijn corruptie en vervalsingen van allerhande documenten fenomenen die op grote schaal voorkomen in Afghanistan.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn middelen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en “de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen””. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“1. Algemeen

Volgens een niet-geschreven grondrecht dient iedere administratieve rechtshandeling gedragen te worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden deugdelijke motieven. De materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt bovendien in dat iedere bestuurshandeling moet ondersteund worden door deugdelijke motieven die, naar aanleiding van het wettigheidsstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd. In de woorden van de Raad van State, afdeling administratie, luidt het: (...) De materiële motiveringsplicht is aldus een technisch-juridisch middel om de (interne) wettigheid van een bestuurshandeling te onderzoeken. De motievencontrole bestaat achtereenvolgens uit het onderzoek naar (i) het bestaan van de motieven, (ii) naar dat van de feitelijke juistheid van de motieven, (iii) naar het nagaan of de motieven juridisch juist zijn en, (iv) naar het al dan niet bestaan van een redelijke verhouding tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Hierbij moet worden opgemerkt dat de motieven, of beweegredenen, van een beslissing de feiten zijn die de auteur van de handeling tot het stellen ervan hebben bewogen. De motieven zijn met andere woorden de gegevens die bestonden vooraleer de administratieve rechtshandeling werd genomen en die deze moeten rechtvaardigen. De motieven zijn feitelijk onjuist wanneer zij ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten niet bestaan, of het bestaan van die motieven niet bewezen is. Ingevolge het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit te oefenen wettigheidsstoezicht kan een administratieve rechtshandeling worden vernietigd omwille van een onvoldoende zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, bijvoorbeeld wegens een gebrek aan behoorlijke feitengaring, of nog, omwille van een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen. Verzoeker meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn, omdat ze niet getuigen van een zorgvuldige afweging van de betrokken belangen en in sommige gevallen feitelijk onjuist zijn. Verzoeker is dan ook van mening dat de door de Commissaris-generaal aangevoerde motieven, zoals hieronder uiteengezet, de bestreden beslissing niet kunnen dragen en dat

de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bijgevolg geschonden is. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat zo, mede omwille van een gebrek aan behoorlijke feitengaring en aan een zorgvuldige afweging van de belangen van verzoeker, niet voldoende zorgvuldig word voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Toepassing in casu

(i) BESTREDEN BESLISSING

De Commissaris-generaal verantwoordt zijn negatieve beslissing op basis van het feit dat verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij werkelijk in Afghanistan zou hebben gewoond. Meer bepaald zouden de onwetendheid en ontoereikende kennis van verzoeker in ernstige mate de geloofwaardigheid van verzoeker inzake zijn afkomst ondergraven, en dit op grond van de hieronder uiteengezette elementen:

- a) In de eerste plaats wordt verzoeker verweten een bijzonder beperkte geografische kennis over zijn laatste woonplaats Qarabaraq en het district Baghlani Jadid te hebben. Ter aanvulling van het voorgaande merkt de Commissaris-generaal op dat ook de algemene geografische kennis van verzoeker over de provincie Baghlan te wensen overlaat. Ten slotte zou ook de kennis van verzoeker over de verschillende etnieën die woonachtig zijn in zijn regio ondermaats zijn.
- b) In de tweede plaats wordt het verzoeker ten kwade geduid dat hij slechts zou beschikken over een zeer beperkte kennis van de algemene politieke situatie in Afghanistan. De Commissaris-generaal meent zelfs dat de kennis die verzoeker wel bezit, ingestudeerd zou zijn.
- c) Ten derde zou volgens de Commissaris-generaal ook verzoekers kennis over de belangrijke personen en gebeurtenissen uit de regio van Baghlani Jadid te beperkt zijn.

De Commissaris-generaal concludeert dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker een belangrijk deel van zijn leven in Qarabaraq heeft gewoond. Om deze reden kan aan hem de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, evenmin als het statuut van subsidiair beschermde. Gelet op de beweerde 'bedrieglijke afkomst' van verzoeker hecht de Commissaris-generaal geen waarde aan de documenten die verzoeker voorlegde. Deze documenten zouden tegenstrijdig zijn met het asielrelaas van verzoeker en, zo stelt de Commissaris-generaal, mogelijks vervalst zijn.

(II) SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN DE MOTIVERINGSPLICHT DOOR DE COMMISSARIS-GENERAAL

- a) De van verzoeker verwachte kennis staat geenszins in verhouding tot zijn persoonlijke situatie en achtergrond

De Commissaris-generaal concludeert dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker een belangrijk deel van zijn leven in Qarabaraq heeft gewoond. In het algemeen en deze stelling recapituleert alle drie de hiervoor aangehaalde Hoofdargumenten, wordt door de Commissaris-generaal naar voren gebracht dat van verzoeker kan worden verondersteld dat hij een behoorlijke geografische en etnische kennis van de regio van Baghlani Jadid zou bezitten, evenals van de (politieke) groepen of fracties (en hun leiders) die de regio controleerden. Zoals hierna zal blijken, staat de diepgang van de aan verzoeker gestelde vragen over zijn afkomst uit Qarabaraq helemaal niet in verhouding met wat kan worden verwacht van iemand met zijn opleidingsniveau, sociale afkomst en verblijfshistoriek. Zoals de Commissaris-generaal terecht opmerkt, is verzoeker nooit naar school geweest en is hij bijgevolg ongeletterd. Verzoeker heeft inderdaad nooit toegang tot onderwijs genoten. Nooit heeft verzoeker bijgevolg de mogelijkheid gehad om op die basis enige aardrijkskundige, politieke of andere kennis van zijn land op te doen. Ook lezen en schrijven heeft verzoeker nooit in zijn thuisland kunnen leren. Verzoeker verduidelijkt dit ook tijdens zijn gehoor op het CGVS: (...) (gehoorverslag p.6)

Verzoeker spreekt bovendien ook enkel Dari. Het is dan ook bijzonder vreemd dat de Commissaris-generaal meent dat verzoeker zijn kennis over de regio van zijn geboortedorp in Afghanistan instudeerde of uit de internationale pers haalde. Verzoeker kan immers geen geschreven bronnen raadplegen, noch enige anderstalige media volgen. Hierdoor zou het instuderen van kennis uit zijn regio, die overigens, in tegenstelling tot wat het CGVS wenst te doen uitschijnen, erg beperkt beschikbaar is in Europa, erg moeilijk, zonet onmogelijk voor verzoeker. Bovendien doet de Commissaris-generaal beroep op begrippen die een minimale schoolse kennis veronderstellen. Zo stelt verwerende partij op p. 2 van haar beslissing: (...) Kennis van de windstreken is een aangeleerde kennis, waarover verzoeker, gelet op zijn gebrek aan onderwijs, niet beschikt. Verzoeker vermeldde dit ook duidelijk tijdens het interview. (...) (gehoorverslag, p. 4) Het is dan ook ten onrechte dat de Commissaris-generaal verzoeker ten kwade duidt dat hij niet weet dat Khowabi Dawod zuidelijk en dus volgens de logica van de windstreken "onder" Qarabaraq ligt.

Bovendien leefde verzoeker in een klein en afgelegen dorpje. In dit dorpje was geen toegang tot televisie of internet. Zijn verplaatsingen beperkten zich ertoe dat hij naar de winkel van zijn vader ging om

er te werken of naar zijn familie ging. Verzoeker heeft nooit in een ander dorp dan Qarabaraq gewoond, laat staan ooit gereisd. Verzoeker had dus zelf in zijn thuisland bijzonder weinig toegang tot de visuele en auditieve pers, zodat zijn kennis over provinciale politiek en organisatie noodzakelijkerwijs al erg beperkt was. Verzoeker heeft bovendien al ongeveer 3,5 jaar zijn land verlaten. Hij heeft bovendien erg sporadisch contact met zijn familie die nog in Afghanistan verblijft. (...) (gehoorverslag, p. 7) Er mag dus aangenomen worden dat de kennis van verzoeker over de politieke en bestuurlijke organisatie en zijn kennis over de zgn. "prominente figuren" in Bahglan al enigszins is verwaterd. Ook dit element werd ten onrechte niet in ogenschouw genomen door de Commissaris-generaal. Daarnaast was verzoeker zelf nooit actief in politieke groeperingen, noch in enige verzetsgroepen. Zijn beperkte kennis op dit punt, kan dan ook bezwaarlijk als bedrieglijk worden beschouwd. (...) (gehoorverslag, p. 9) Verzoeker wenst er dienaangaande op te wijzen dat hij nooit enige conflicten had met bepaalde politieke stromingen, partijen of machthebbers in zijn land. Verzoeker vreest de Taliban, die hem bedreigden en poogden te vermoorden. Er is dus geen dwingende reden om aan te nemen dat verzoeker een diepgaande interesse diende te hebben van de organisatie van politieke partijen en hun leiders in zijn streek, noch in de organisatie van andere verzetsgroeperingen. Van verzoeker kan gelet op bovenstaande redenen, dan ook niet worden verwacht dat hij een zo uitgebreide geografische, politieke en etnische kennis tentoonspreidt als diegene waarnaar door de Commissaris-generaal werd gepeild, een onterechte verwachting op basis waarvan door verwerende partij wordt besloten dat de afkomst van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn. Doordat verzoekers onwetendheid, die uit zijn afkomst, gebrek aan opleiding en gezinssituatie en verblijfshistoriek voortvloeit, op een kennelijk onredelijke manier in aanmerking is genomen, wordt verzoeker elke kans ontnomen om zijn afkomst uit de provincie Baghlan en bij uitbreiding zijn asielmotieven aannemelijk te maken. Ten slotte kan opgemerkt worden dat het feit dat verzoeker wél correct en gedetailleerd kon beschrijven hoe hij aan handel dreef in rijst deed (gehoorverslag, p.7 en 11). Welke rijst hij verkocht, waar deze vandaan kwam, wat die kostte wordt door de Commissaris-generaal nergens vermeld in de bestreden beslissing. Nochtans is dit wél de kennis die kan worden verwacht van een analfabete verkoper en verzoeker beschikte dan ook overduidelijk over deze kennis.

b) De door verzoeker verstrekte informatie werd in bepaalde gevallen ten onrechte niet, onduidelijk of foutief weergegeven en werd in het algemeen onvoldoende in aanmerking genomen, rekening houdend met haar sociale situatie

In tegenstelling tot wat de Commissaris-generaal in zijn beslissing doet uitschijnen, kan van verzoeker redelijkerwijze worden gezegd dat zijn geografische, politieke en etnische kennis bijzonder beperkt is, gelet op zijn hierboven uiteengezette persoonlijke en sociale situatie. Verzoeker heeft immers wel degelijk de feitelijke gegevens verschaft die zijn afkomst ondersteunen, ten minste in de mate die van hem kan worden verwacht.

Een deel van de door verzoeker verstrekte informatie wordt in de bestreden beslissing ten onrechte niet vermeld of er wordt minstens onvoldoende belang aan gehecht, zodat ze niet lijkt te steunen op een correcte feitenvinding, een zorgvuldige voorbereiding en een evenwichtige belangenafweging. Bovendien werd de door verzoeker verstrekte informatie in bepaalde gevallen onduidelijk of foutief weergegeven in de bestreden beslissing.

1. Met betrekking tot de geografische en etnische kennis van verzoeker

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal verzoeker ten onrechte verwijt de naam van de berg naast zijn dorp niet te kennen (bestreden beslissing, p.2). Het is echter geenszins opvallend dat verzoeker de naam van deze berg niet kent, aangezien deze berg simpelweg geen naam heeft. Bovendien blijkt uit het door verweerder bijgevoegde document "Provincial Development Plan, Baghlan: Provincial Profile" dat bijna de helft van de provincie bergachtig of semi-bergachtig is (p.1 van dit document). Het is dan ook weinig verwonderlijk dat niet elke berg een naam heeft. Het CGVS laat ook na het tegendeel te bewijzen en duidt op geen enkel moment aan welke dan wel de naam van deze berg zou zijn. Verder stelt de Commissaris-generaal dat verzoeker de dorpen rond zijn woonplaats niet voldoende kent of kan situeren (bestreden beslissing, p. 2). Verzoeker stelt zich evenwel de vraag naar de betrouwbaarheid en voldoende gedetailleerdheid van de kaart die door verweerder aan haar administratief dossier werd gevoegd en waarop hij zich baseert, nl. de kaart van "Baghlan Province Reference Map" van de Afghanistan Information Management Services. Immers. Als we deze kaart vergelijken met de "Baghlani Jadid District" kaart van diezelfde organisatie die dateert van enkele jaren eerder (stuk 7), dan stellen we vast dat sommige dorpen klaarblijkelijk van plaats veranderden, van naam veranderden of zelfs simpelweg verdwijnen. Ten titel van voorbeeld:

- Ten oosten van waar de verblijfplaats van verzoeker zou liggen (ter hoogte van het door verweerder vermelde "Timory") liggen op de "Baghlani Jadid District" kaart drie dorpen genaamd "Qandahari". Geen van deze dorpen is terug te vinden op de door verweerder bijgebrachte kaart. Zij zijn gewoon verdwenen.

- Het dorp Arabha, gelegen op ongeveer 68°50'50 OL, 36°20'20" NB op de "Baghlani Jadid District" kaart, ligt op de kaart bijgebracht door verweerder plots meer oostelijk ("Arab Ha" waar een school is gevestigd) of westelijker ("Wa Arab Ha")
- Het dorp Aq Qol, gelegen op ongeveer 68°50'49" OL, 36°20'20" NB op de "Baghlani Jadid District" kaart mag ineens Noor Kohi heten op de kaart bijgebracht door verweerder.

Kortom, verweerder staft haar beweringen aangaande het gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker m.b.t. zijn geografische kennis absoluut onvoldoende. Zij bewijst o.m. onvoldoende dat de door verzoeker vermelde Baloch Sher Mahammed niet zou bestaan, noch dat de door verweerder vermelde dorpen Qahor Bai, Baktyar Baloch, Timoryan en Shash Khal bestaan, onder die naam gekend zijn en zouden liggen waar verweerder beweert dat zij liggen. M.b.t. het dorp Nawabad, dat verwerende partij niet meent te kunnen terugvinden op de door haar toegevoegde kaart, zal Uw Raad kunnen vaststellen dat dit dorp twee maal is terug te vinden op deze kaart (nl. net ten zuiden van Baghlan-stad en ten oosten van Yangal-hospitaal). Bovendien kan worden opgemerkt dat de opmerking van de Commissaris-generaal onterecht aan verzoeker verwijt dat hij niet weet dat er een school is in Qahor Bai. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker niet naar school ging, zodat het weinig verwonderlijk is dat hij deze school niet kent. Ook dient te worden opgemerkt dat de kaart die de Commissaris-generaal bijbrengt dateert van het jaar 2012, terwijl verzoeker al in 2008 zijn land verliet. Er wordt dan ook niet aangetoond dat de beweerdde school toen reeds bestond. Hetzelfde kan gezegd worden met betrekking tot de kennis van verzoeker van klinieken in zijn buurt. Verwerende partij beweert dat de beperkte kennis van verzoeker verwonderlijk is. Deze reactie is op zich al vreemd nu uit de eigen documentatie van verweerder blijkt dat de meeste Afghanen uit de regio van verzoeker dit niet weten. Verzoeker citeert uit "Provincial Development Plan, Baghlan: Provincial Profile, p. 10): (...) Verzoeker meent dat er een zevental klinieken in de buurt van de woonplaats van verzoeker zijn en dat verzoeker die diende te kennen. Wederom wordt nergens aangetoond dat deze klinieken reeds bestonden toen verzoeker zijn land verliet. Bovendien liggen sommige van de door verweerder aangehaalde klinieken op meer dan 20km van de woonplaats van verzoeker. Ten slotte is de grootte van de klinieken onbekend. Het is dan ook weinig ernstig van verzoeker te verwachten dat hij op de hoogte zou zijn van erg kleine klinieken die ver verwijderd zijn van zijn woonplaats, zoals de Commissaris-generaal doet. Verder meent verwerende partij dat het verwonderlijk is dat verzoeker Baghlan over het hoofd ziet wanneer hem werd gevraagd naar het grootste dorp in zijn district. Verzoeker citeert de desbetreffende passage: (...) Baghlan stad is uiteraard geen dorp, zoals de vraag van het CGVS aan verzoeker luidde en verzoeker antwoordde dus wel degelijk correct op deze vraag. Ten slotte meent de Commissaris-generaal dat de etnische kennis van verzoeker erg beperkt is. Een nadere lezing van de bestreden beslissing leert evenwel dat verweerder zich hiervoor op één enkel punt baseert, nl. het feit dat verzoeker niet wist dat de Pashtun in zijn regio voornamelijk deel uitmaken van de Ghilzai Stam. Verwerende partij geeft aldus een veel te grote draagwijdte aan het feit dat verzoeker op één vraag niet kon antwoorden, aangezien verzoeker voor de rest wel een accurate beschrijving kon geven van de etnische verscheidenheid van zijn regio. Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoeker zelf tadjiek is, zodat het niet verwonderlijk is dat zijn kennis over de stammensamenstelling van andere ethniën eerder beperkt is. De motivering van de beslissing is ingevolge alle bovenvermelde argumenten niet deugdelijk en getuigt niet van een correcte feitenvinding en evenwichtige belangenafweging door verwerende partij.

2. Met betrekking tot verzoekers kennis over de algemene politieke situatie in Afghanistan

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de Commissaris er onterecht van uitgaan dat verzoeker een diepgaande kennis zou moeten hebben van de provincie waar hij woonachtig was in Afghanistan. De documenten die door de Commissaris-generaal worden bijgebracht tonen immers aan dat het overgrote deel van de bevolking in de provincie Baghlan geen toegang heeft tot het politieke toneel. Verzoeker citeert: (...) (F. Foshini, "Campaign Trail (2): Baghlan-Dived we Stand", verzoeker onderlijnt) (...) M.a.w. bijna drie kwart van de bevolking in Baghlan heeft geen toegang tot verkiezingen. Het is dan ook ten onrechte dat verweerder meent dat verzoeker zou moeten weten dat er veel verschillende fracties deelnamen aan de verkiezingen van 2010 en dat dit getuigd van een grote verscheidenheid aan verschillende milities die de macht willen grijpen. De bewering dat verzoeker niet zou weten wanneer de Taliban werd verjaagd is evenmin correct. Verzoeker citeert: (...) (gehoorverslag, p. 9) (...) (gehoorverslag, p. 10) Verzoeker kon dus wel degelijk situeren wanneer de Taliban werd verjaagd uit Baghlan. Verder is het niet zo verwonderlijk dat verzoeker meende dat Bashir Khan en zijn medewerker Amir Gui deel uitmaakten van de Jamiat en de Taliban hebben verdreven. Bashir Khan werd immers in het jaar 2000 door de Taliban opgepakt omwille van exact deze beschuldigingen. (stuk 8) Dit blijkt overigens ook uit de documenten die deel uitmaken van het administratief dossier dat werd overgelegd door verweerder (zie artikel "Hekmatayan warns Taliban against disarming Baghlanis loyalists") Bovendien verwondert de Commissaris-generaal er zich volledig ten onrechte over dat verzoeker de naam van de groepering van die de Taliban verdreef niet bij naam kent. Er kan echter worden opgemerkt dat verzoeker nergens in het administratief dossier de "benaming" van deze groepering terugvindt. Voor zover de Commissaris-generaal zou doelen op de benaming 'noordelijke alliantie', dient benadrukt te worden dat dit een benaming is die in het Westen en in Pakistan gekend is,

deze benaming wordt in het noorden van Afghanistan, waarvan verzoeker afkomstig is, niet gebruikt. Tenslotte legt de Commissaris-generaal verzoeker woorden in de mond wanneer hij stelt dat verzoeker zou hebben gezegd dat er geen buitenlandse troepen aanwezig zouden zijn geweest op het moment dat verzoeker Afghanistan verliet. Hetzelfde geldt voor verzoekers kennis over de aanwezigheid van NGO's in zijn regio. Verzoeker stelde immers duidelijk dat hij niet goed op de hoogte was van hun aanwezigheid en stelde dus zeker niet dat zij er niet waren. Verzoeker citeert: (...) (gehoorverslag, p.17) Welke is de zin van deze vraag als de commissaris-generaal er geen enkele gevolg aan knoopt. Uw Raad zal meteen kunnen vaststellen dat de vragen die door het CGVS werden gesteld geenszins in verhouding stonden met de politieke kennis die van een analfabete verkoper, kan worden verwacht. Bovendien geeft de Commissaris-generaal de antwoorden van verzoeker op zijn vragen fragmentarisch en vaak niet correct weer. De motivering van de beslissing is bijgevolg niet deugdelijk en getuigt niet van een correcte feitenvinding en evenwichtige belangenafweging door verwerende partij.

3. Met betrekking tot verzoekers kennis over de belangrijke personen en gebeurtenissen uit de regio van Baghlan

De Commissaris-generaal geeft de antwoorden van verzoeker niet correct weer wanneer hij stelt dat verzoeker zou hebben beweerd dat Juma Khan Hamrard zo'n één à twee jaar gouverneur was van Baghlan. Dit werd verzoeker nooit gevraagd. Aan verzoeker werd enkel gevraagd hoe lang deze persoon gouverneur was, tout court (gehoorverslag p. 11). Welnu, nadat Juma Khan Hamrard zeven maanden gouverneur was in Baghlan, werd hij gouverneur van Jawzan, een functie die hij nog anderhalfjaar uitvoerde. (zie Wikipedia-artikel in het administratief dossier betreffende Juma Khan Hamrard) Juma Khan Hamrard was dus wel degelijk twee jaar lang gouverneur, zoals verzoeker stelde. Over Azim Hashimi, Maor Malang, Mullah Mir Muhammad, Mullah Dad-e Khuda en Baba Abuddin kan weinig tot geen informatie worden teruggevonden in het administratief dossier. Verzoeker kan dan ook onmogelijk beoordelen of deze personen erg gekend waren tijdens zijn verblijf in Afghanistan. M.b.t. tot Mullah Mir Muhammad (schaduwgouverneur van de Taliban) en Dad-e Khuda (drugshandelaar) kan bovendien worden opgemerkt dat zij niet meteen functies vervulden die door iedereen gekend horen te zijn. Bijgevolg is verzoekers kennis van de belangrijke figuren en gebeurtenissen in zijn regio, gelet op wat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht, helemaal niet zo beperkt als de bestreden beslissing doet uitschijnen. De bestreden beslissing weerspiegelt verzoekers verklaringen hierover niet steeds correct of hecht onvoldoende belang aan de informatie die verzoeker wel degelijk verschaftte, zoals bv. over commandant Kaftar. Verzoeker meent dan ook dat de bestreden beslissing niet genomen werd op basis van een correcte feitenvinding, een zorgvuldige voorbereiding en een evenwichtige belangenafweging.

c) Conclusie

De door verwerende partij aangehaalde onwetendheid en ontoereikende kennis van verzoeker - in zoverre daar al redelijkerwijze sprake van zou zijn, te meer daar van verzoeker als ongeletterde verkoper van rijst niet kan worden verwacht dat zij een uitgebreide geografische, politieke en etnische kennis tentoonspreidt, kunnen daarom het geloofwaardige karakter van de afkomst uit Qarabaraq, Baghlan van verzoeker en bij uitbreiding van heel zijn asielrelaas niet onderuithalen. Ze kunnen bijgevolg niet worden aangehaald als deugdelijke motivering om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te ontfangen. Uit het voorgaande blijkt bovendien dat de bestreden beslissing, gelet op de daarin voorkomende inconsequenties en de onduidelijke of onjuiste voorstellingen van de verklaringen gedaan van verzoeker, dat ze niet berust op een correcte feitenvinding, een zorgvuldige voorbereiding en een evenwichtige belangenafweging.

De bestreden beslissing schendt daarom de in het middel vermelde bepalingen.

B. Middel 2: Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Er zijn wel degelijk voldoende elementen op basis waarvan in hoofde van verzoeker kan worden besloten tot het bestaan van (i) een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of (ii) van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

(I) VERZOEKER VOLDOET AAN DE CRITERIA OM ALS VLUCHTELING TE WORDEN ERKEND IN DE ZIN VAN DE VLUCHTELINGENCONVENTIE

Met het oog op de erkenning als vluchteling, dient te worden onderzocht of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, en die de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. Verzoeker verklaarde de Taliban te vrezen. Zijn broer werd door de Taliban zwaar mishandeld, zodat hij later verlamd was en stierf, terwijl de Talibs die dit deden eigenlijk op zoek

waren naar verzoeker omwille van het incident in de rijstwinkel. Het is algemeen geweten dat de Taliban erg sterk staat in de noordelijke provincie Baghlan en dat verzoeker aldus niet op de bescherming van de overheid zou kunnen rekenen om hem te beschermen. Aangezien de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, wat niet redelijkerwijze kan worden betwist gelet op de hiervoor uiteengezette redenen, toont verzoeker voldoende aan dat zij de hoedanigheid van vluchteling bezit. Verzoeker maakt het namelijk redelijkerwijze aannemelijk dat hij persoonlijk vervolgd is geweest in Afghanistan. Bovendien brengt verzoeker ook een aantal documenten bij die zijn verhaal bevestigen. Zo bevestigen de vergunning voor de rijstwinkel, bijgebracht voor het CGVS en de foto's en het doktersverslag betreffende zijn broer in het ziekenhuis, tevens bijgebracht voor het CGVS, verzoekers vluchtverhaal en zetten zij verzoekers asielaanvraag kracht bij. Verzoeker brengt ook zijn taskara bij. De Commissaris-generaal beperkt zich ertoe te stellen dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zouden zijn, maar schuift geen onvoldoende concrete redenen naar voor die zou aantonen dat de door verzoeker bijgebrachte documenten vals zouden zijn. Verzoeker meent dan ook dat hij recht heeft op de vluchtelingenstatus en vraagt uw Raad bijgevolg om haar die status toe te kennen.

(II) VERZOEKER VOLDOET AAN DE CRITERIA OM BEROEP TE KUNNEN DOEN OP DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Krachtens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet valt. Daarbij wordt het begrip "ernstige schade" omschreven als 1° doodstraf of executie, 2° foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of 3° ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker behoort tot de Tadzjik-minderheid in Baghlani Jadid district. Deze minderheid, zijn steeds tegenstanders geweest van de Taliban. Gelet op de sterke aanwezigheid van de Taliban in de streek van verzoeker, het feit dat zij zijn broer verwonden en verzoeker reeds benaderden, kan er niet aan getwijfeld worden dat verzoeker risico loopt op doodstraf of executie en foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker zal, in het weinig georganiseerde Baghlan ook geenszins beroep kunnen doen op de overheid om hem bescherming te bieden. Minstens is er sprake van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker verwijst hierbij tevens naar het beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers, waarin bepaald wordt dat Baghlan een regio is waarvan de gevluchte inwoners subsidiaire bescherming dienen te worden toegekend. (stuk 9) Verzoeker meent dan ook dat hij recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus en vraagt uw Raad bijgevolg om haar die status toe te kennen."

2.2. Verzoekers asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan en bijgevolg evenmin aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.3. Verzoeker stelt dat er bij het peilen naar zijn kennis over de streek waarvan hij afkomstig is, geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijke situatie en achtergrond. Verzoeker betoogt dat er van een ongeletterde verkoper van rijst, zoals hijzelf, niet kan worden verwacht dat deze een uitgebreide geografische, politieke en etnische kennis tentoonspreidt. Echter mag zelfs van een persoon met een geringe of geen opleiding, redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst.

Verzoeker stelde inderdaad nooit naar school te zijn gegaan, maar gaf wel aan, en dit in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift stelt, een beetje te kunnen lezen en schrijven (gehoorverslag, p. 9). De stelling dat hij enkel Dari spreekt en hij dus niet over een "ingestudeerde" kennis van zijn regio zou kunnen beschikken vermits hij geen geschreven bronnen kan raadplegen noch anderstalige media volgen, is geen aannemelijke verklaring. Kennis kan immers ook mondeling worden overgedragen. Het thans door verzoeker opgeworpen argument dat hij uit een klein en afgelegen dorpje afkomstig is en zijn verplaatsingen uitermate beperkt waren overtuigt evenmin nu verzoeker zelf verklaarde dat hij familie had in Mazar-e-Sharif en in Kabul en hij deze familieleden verschillende keren bezocht heeft. Zo verklaarde verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal dat hij zijn oom in Mazar-e-

Sharif wel 10 of 20 keer zou bezocht hebben en hij zijn tante in Kabul elk jaar bezocht (gehoorverslag, p. 5-6). Ook het argument dat hij al ongeveer 3,5 jaar zijn land verlaten heeft, waardoor kan worden aangenomen dat zijn kennis over de politieke en bestuurlijke organisatie en over zogenaamde prominente figuren enigszins verwaterd is, is niet dienstig. Verzoeker beweerde immers van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in dezelfde regio te hebben gewoond, zodat een periode van 3,5 jaar hier niet tegen opweegt. Verweerder kan dan ook worden gevolgd waar hij stelt dat er van verzoeker niet zozeer een diepgaande interesse in de organisatie van politieke partijen en hun leiders in zijn streek wordt verwacht, maar wel dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen over politiek, de machthebbers en prominenten in zijn regio van herkomst vermits dit toch de nodige impact heeft op het dagelijkse leven van een inwoner van die regio.

Waar verzoeker de betrouwbaarheid en accuraatheid van de door het Commissariaat-generaal gehanteerde kaart van zijn regio van herkomst (Baghlan Province-Reference map van de "Afghanistan Information Management Services") in twijfel trekt en hiervoor verwijst naar een kaart van "Baghlan Jadid district" van dezelfde organisatie die dateert van een aantal jaren eerder stelt de Raad vast dat de door het Commissariaat-generaal gebruikte kaart recenter en gedetailleerder is en dus meer accuraat. Zo staat onder meer verzoekers dorp, Qarabagh, wel op deze kaart terwijl dit niet vermeld wordt op de kaart waar verzoeker naar verwijst.

Verzoeker tracht de vastgestelde gebrekkige kennis in zijn hoofde omtrent de etnische verscheidenheid in zijn regio te minimaliseren. Er kan echter niet worden aangenomen dat iemand die beweert vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek in een bepaalde streek te hebben gewoond niet op de hoogte is van het feit dat de Pashtuns er in de meerderheid zijn, noch dat hij niet kan aangeven welke Pashtunstammen er voorkomen. Dit klemmt des te meer nu afkomst, stam en etnie in Afghanistan van primordiaal belang zijn aangezien gemeenschapsbanden van clan en stam de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu.

Verzoeker verwijst naar informatie waaruit blijkt dat bijna drie kwart van de bevolking in Baghlan geen toegang heeft tot verkiezingen en bijgevolg ook niet tot het politieke toneel. Een dergelijk argument volstaat echter niet om de vastgestelde gebrekkige kennis in verzoekers hoofde aangaande het politieke landschap en de machtsverhoudingen in zijn regio van herkomst te vergoelijken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat hem niet zozeer een gebrek aan kennis over de verkiezingen zelf in zijn regio van herkomst wordt tegengeworpen maar wel een gebrek aan kennis over de aan de macht zijnde of aanwezig zijnde prominenten en groeperingen in zijn regio van herkomst. Zo blijkt verzoeker de door de medewerker van het Commissariaat-generaal vernoemde commandanten of Talibanleiders niet te kennen noch de huidige politiechef van Baghlan hoewel deze laatste van essentieel belang is voor de veiligheidssituatie in de streek. Ook verzoekers kennis over de talibanperiode blijkt ondermaats te zijn. Zo blijkt verzoeker zich, in tegenstelling tot wat hij beweert in zijn verzoekschrift, het exacte jaar waarin de Taliban werden verdreven niet meer te kunnen herinneren (gehoorverslag, p. 10). Het is bovendien niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte is van het bestaan van de coalitie die de Taliban verdreven heeft en hier enkel Jamiaat verantwoordelijk voor acht. Verzoeker stelde dienaangaande ook dat enkel Jamiaat in zijn regio zou aanwezig zijn en dat er behalve de Taliban geen andere groeperingen zijn, terwijl uit de toegevoegd aan het administratief dossier het tegendeel blijkt. Waar verzoeker opwerpt dat er weinig tot geen informatie kan worden teruggevonden over een aantal personen die worden genoemd in de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat deze opmerking geen steun vindt in het administratief dossier aangezien er een kopie van deze informatie is terug te vinden in het dossier.

Dat verzoeker ten slotte, nadat hem uitdrukkelijk werd gevraagd naar aardbevingen in de regio van Baghlan, niet op de hoogte is van de verwoestende aardbeving in de provincie Baghlan in 2002 die aan ongeveer 1200 mensen het leven kostte (zie gehoorverslag CGVS p. 11) is niet aannemelijk indien hij er, zoals hij beweert, op dat ogenblik daadwerkelijk woonde.

Verzoeker maakt, gelet op zijn gebrekkige kennis hierover, niet aannemelijk afkomstig te zijn uit het dorp Qarabagh in het district Baghlan uit de gelijknamige provincie. De documenten door verzoeker neergelegd vermogen aan deze vaststellingen geen afbreuk doen. De bestreden beslissing stelde dienaangaande vast dat: *"Over uw taskara beweerde u dat u die vijf jaar geleden zelf in Pul-i Khomri heeft aangevraagd en verkregen (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt uit de vertaling dat uw taskara pas op 7/5/1390 (29 juli 2011) werd afgeleverd. De documenten die uw advocaat na het gehoor toevoegde aan het dossier bleken na vertaling ook enkele tegenstrijdigheden te bevatten. Over uw broer M.(...) beweerde u dat hij nooit naar school zou zijn gegaan (CGVS, p. 9). Het ene document beschrijft*

uw broer M.(...) nochtans als afgestudeerd aan de Mohammad Anwar Bismel school en het andere stelt dat uw broer in de zevende klas zat van Zabiullah Khan. De taskara van uw vader, het licentiedocument van de winkel, de foto's en het doktersverslag met betrekking tot uw broer, kunnen in het licht van bovenstaande vaststellingen geen enkele waarde meer hebben. Zoals daarenboven blijkt uit informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, zijn corruptie en vervalsingen van allerhande documenten fenomenen die op grote schaal voorkomen in Afghanistan." dit motief wordt door verzoeker niet weerlegd zodat het onverminderd overeind blijft. De overige documenten toegevoegd aan het verzoekschrift met name de bijdrage van internet "Afghanistan, Arms and Conflict" getiteld en het rapport van het Commissariaat-generaal d.d. februari 2010 aangaande haar beleid inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers, wijzigen niets aan het voorgaande.

Aangezien verzoekers beweerde afkomst niet geloofwaardig is kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontfagen. Echter door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in het dorp Qarabagh in het district Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in 2008 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurland Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Los daarvan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412) .

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER